Kiezen voor verbinden

Een paar maanden geleden was het een thema onder journalisten:
Is het CDA eigenlijk wel klaar voor verkiezingen? Het antwoord is altijd fout.
Want als je zegt dat je niet kiaar bent, staat dat natuurlijk slecht.
Maar ais je zegt dat je ook daarop bent voorbereid, dan is het ineens: 'CDA rekent op verkiezingen.'

We zijn weer terug in Maarssen.
En het is verkiezingstijd.
Nog geen half jaar geleden presenteerden wij in de kleinere zaai hiernaast vol trots het Strategisch Beraad.
Onze nieuwe visie voor de komende jaren.
De reacties op het werk van Aart Jan de Geus en zijn mensen waren overweldigend.
Niemand kon in januari vermoeden dat we zo snei met de uitwerking aan de slag zouden moeten.
Wat ben *ik* blij dat we *toen* die stap hebben gezet.
Want toen het vast liep in het Catshuis, bood het Strategisch Beraad een basis om op te bouwen.

Nee, *wij hebben ze niet gezocht, de verkiezingen.*
Maar zijn we er klaar voor?
Niemand, vandaag hier in Maarssen, is tevreden met de peilingen.
Peilingen zijn als Elfstedenkoorts in oktober.
In twee maanden tijd kan alles anders zijn.
Maar slechte peilingen zijn wél een opdracht.
Een opdracht om de peilers de verrassing van hun leven te geven!

De vernieuwing van het CDA is nog niet klaar. Dat doe je niet in anderhalf jaar.
Maar het elan, de passie is nu al zichtbaar.
Want er gebeurt wat als afdelingen van Zeeland tot Groningen, van Amsterdam tot de Achterhoek massaal opkomen om onze strategische koers te bespreken.

Er gebeurt wat als vijf avonden met zes kandidaat-lijsttrekkers een uitverkocht huis zijn. Jazeker, we kozen een lijsttrekker. Nog nooit vertoond in het CDA.
Bij andere partijen kun je zien dat dat moeilijk is. Bij ons niet.
Wi1 kozen met overtuiging: Svbrand Buma!

Er gebeurt wat, als overal CDA-leden werken aan het best denkbare verkiezingsprogramma. Een record-aantal amendementen kregen we binnen. Massale steun voor de hoofdlijn. Veel suggesties om het nog beter en uitgebreider te maken.
Dat toont de spirit van CDA-leden:
Dit program is ons program, want die partij is van ons samen.
En wat er ook gebeurt, aan ons zal het niet liggen!

Nee, *wij hebben ze niet gezocht, de verkiezingen.*
Dat deden anderen. Maar nu ze er zijn, zullen we er staan.
Ank Bijleveld en haar commissie maakten met breed draagvlak een sterk vernieuwde lijst.
Paul Doop en zijn mensen maakten in tweeënhalve week een prachtig verkiezingsprogramma.
Zijn we er klaar voor?
Zeker. Want het moet.
En dan staan we er.
We gaan ervoor!

Is Nederland eigenlijk wel klaar voor verkiezingen? Dat vraag ik me af.
De timing kan haast niet beroerder.
Op dit moment worstelen we met een wereldwijde crisis, waar Europa het middelpunt van is geworden.
Financiële markten zijn onzeker.
Bedrijven verliezen vertrouwen.
En veel mensen maken zich zorgen over hun eigen toekomst en die van hun kinderen. Over hun baan. Hun huis. Hun pensioen.

Dit is een moment waarop politici stabiel en betrouwbaar moeten zijn.
Juist nu moeten ze een uitweg bieden, een perspectief van hoop en vertrouwen.
Dit is een moment om duidelijk te zijn.
Maar *uitgerekend op dit moment,* nu we moeilijke keuzes maken voor de toekomst van onze kinderen, blijkt niet iedereen met die verantwoordelijkheid om te kunnen gaan.
De Engelsen zeggen dan: als je niet tegen hitte kan, blijf dan weg uit de keuken!
Ik zeg dat vandaag tegen Geert Wiiders:
U liet uw kiezers in de steek.
U liet Nederiand in de steek.
De gevolgen zijn bekend. Verkiezingen.
We zochten ze niet.
Maar nu ze er zijn, zijn we er klaar voor.
Ze zijn niet onze keus.
Maar we gaan ervoor.

***

Hoe ziet de toekomst van Nederland er uit? Nederland na 12 september?
Nederland van onze kinderen?

Moeten we echt kiezen tussen een bezuinigende lachebek of Holle Bolle Gijs in het torentje?
Want die karikaturen maken de heren Roemer en Rutte van elkaar.
Misschien slim van de campagnestrategen. Maar Nederland heeft niks aan twee partijen die elkaar vanuit hun bastion op de flanken met verrekijkers bespieden - terwijl de problemen van vandaag erom schreeuwen om opgelost te worden.
En het is zo on-Nederlands.
We waren nog nooit een twee partijenstaat. Gelukkig niet.
En Nederland is lang niet zo verdeeld als sommige politici suggereren!
Wij zijn nog steeds een land van goede wil.

Je hebt In de Nederlandse politiek alleen iets te zoeken als je aan Nederlanders

wat te bieden hebt.
Wij bieden politici die staan voor hun verantwoordelijkheid. Politici die niet alles afschuiven op de markt en die ook niet alle heil van de staat verwachten.
Het CDA neemt de zorgen van mensen als vertrekpunt. En hun mogelijkheden.
Het CDA kiest voor mensen; voor werk, gezin en samenleving.
Wij vinden dat ieder mens telt, en pas tot zijn recht komt samen met anderen.
Samen kunnen we meer.

Jazeker: het komt er op aan nu. Maar juist nu de overheid een stap terug moet doen, vinden we creatieve oplossingen in de samenleving.

- Arbeidsongeschikte jongeren die zelf een banennetwerk beginnen, samen met CNV Jongeren en VNO NCW.
- De voetbalclub Rigtersbleek in Enschede die kansen biedt aan langdurig werklozen.
- De Drentse jeugdzorg die het anders gaat doen en ouders en scholen ondersteunt.
- ZZP'ers die met broodfondsen elkaar sociale zekerheid bieden.
- Of nog dichter bij huis: grootouders die op de kleinkinderen passen en kinderen die meer voor hun ouders willen zorgen.

De problemen zijn van ons samen, maar de oplossingen ook.
Samen kunnen we een hoop problemen aan.

Wie de zorgen van mensen serieus neemt, bepleit geen oplossingen die niet werken.
Die doet niet alsof er een oplossing voor de Eurocrisis is buiten Europa om.
Die sust kiezers niet in slaap met de belofte dat we met schrik vrij komen.
Dat alles bij het oude kan blijven.
Wie de problemen van mensen serieus neemt, neemt mensen zelf als vertrekpunt voor de oplossingen.
Niet alleen, maar samen.

Mensen zoeken vertrouwen in de toekomst. Voor henzelf en voor hun kinderen.

Vertrouwen vraagt om een koel hoofd en een warm hart.

En inzet van iedereen.

Mensen apart kunnen heel wat.

Maar samen kunnen we meer.

Ons land komt nooit af.

Steeds opnieuw wordt van ons gevraagd om nieuwe stappen te zetten om nieuwe problemen op te lossen.

De wereld stopt echt niet op 12 september.

Een betrouwbare partij bouwt aan de verdere toekomst.

Zo'n partij willen we zijn.

Ons land komt nooit af.

We gaan dus door met inhoudelijke vernieuwing. We gaan aan de slag met die punten van het Strategisch beraad die nog niet zijn ingevuld - huiswerk voor morgen.

Wij stoppen niet met denken over nieuwe maatschappelijke initiatieven.

Wij geven invulling aan de betekenis van democratie vandaag.

En wij blijven investeren in de organisatiekracht van een politieke partij nieuwe stijl.

We gaan werken met denktanks en een permanente programcommissie.

Altijd klaar voor de verkiezingen.

Want je weet maar nooit wanneer ze er weer zijn!

Ons land komt nooit af.

Maar er zijn talloze mensen die er aan willen bouwen. En we zullen ons laten zien als een bondgenoot van iedereen die houdt van zijn stad of dorp. Een netwerkpartij met idealen.

Ook zo'n partij willen we zijn.

Woorden zijn prima.

Strategie is uitstekend.
Maar op daden komt het aan.
En op mensen die het CDA van profiel voorzien.

Ik ben hartstikke trots op de mensen die we daarvoor aan elkaar kunnen presenteren.
Dat ging niet vanzelf. Bij de verkiezingen van 2010 verloren we zo veel zetels, dat er maar één nieuw kamerlid werd verkozen.
Dat is niet goed voor het CDA.
Daardoor moesten we nu afscheid nemen van meer mensen dan ons lief is.
Mensen die met hart en ziel volksvertegenwoordiger zijn. We nemen nog geen afscheid. Maar we danken hen voor hun harde werk, hun inzet en hun toewijding.

Politiek is evenwichtskunst.
En kieslijsten zijn dat al helemaal.
Maar het is gelukt.
We hebben mensen met ervaring in het parlement.
Van Sybrand Buma tot Eddy van Hijum en Marieke van der Werf.
We hebben mensen met een grote maatschappelijke ervaring.
Michel Rog, het boegbeeld van CNV Onderwijs.
En Arjan Erkel, die ongewild het gezicht werd van Artsen zonder Grenzen.
We zijn trots op de mensen die zich voor het CDA willen inzetten. In de afgelopen laren. En vanaf vandaag.

We hebben mensen uit het hele land.
Onze mensen zijn stuk voor stuk volksvertegenwoordigers!
Volksvertegenwoordiger is geen baan, maar een opdracht. Geen recht maar een voorrecht - ik citeer Ger Koopmans.
Het is het diepe besef dat een uitgebrachte stem het begin is van een relatie, een relatie vergt inzet en vertrouwen.

We hebben de mensen die dat kunnen.
Van Mona Keijzer uit Ilpendam tot Sander de Rouwe uit Bolsward.

Van Martijn van Helvert uit Susteren tot Hugo de Jonge uit Rotterdam.
En natuurlijk iedereen die tussen hen in staat.
De lat ligt hoog. Maar de kwaliteit van onze mensen is dat ook.
En ze hoeven het niet alleen te doen.
Want samen kunnen we meer.

De omstandigheden schreeuwen om leiderschap. Wie mensen serieus neemt, ontkent hun zorgen niet.
Want ze zijn serieus.
En we nemen ze serieus.

Zeker, de toekomst staat op het spel.
En dat dwingt tot verstandige keuzes.
Want de keuzes van vandaag geven vorm aan het land van straks, het Nederland van onze kinderen.

Mensen hebben niks aan campagnepraat.
Ze prikken er dwars doorheen.
Ze willen echte oplossingen voor echte problemen. En politici die ze kunnen vertrouwen.

Wie mensen in Nederland en ver daarbuiten weer kansen wil geven, maakt het huishoudboekje op orde met de toekomst voor ogen.
Ja, dat is sociaal.
Ook in de toekomst willen we zorg, sociale zekerheid en goed onderwijs. Voor iedereen.
Wie de toekomst wil redden, treedt vandaag op.

En na vandaag, als de campagne echt begint, herkent iedereen het CDA als de partij van de samenleving.
De partij van het midden.
De partij tegen de verdeeldheid.

De partij van de samenhang.

Samen kunnen we meer.

Laat dus zien wat Nederland verbindt, in plaats van wat ons scheidt.

Wij weten dat de zorgen van een Brabantse schooljuf niet zo anders zijn dan die van een stukadoor in Friesland.

Dat een moslima die rechten studeert aan de VU net zo graag een toekomst wil als een leerling- verpleegkundige In Twente.
Onze toekomst maken we samen.

Samen kunnen we meer.
Dat hebben we bewezen in de afgelopen maanden.
Dat zullen we bewijzen in de maanden die komen.
Het CDA bruist van de energie, van de mensen en de ideeën.
Die houden we niet voor onszelf.
Die vertellen we aan Iedereen die op zoek is naar een politiek die hij kan vertrouwen.
Wij kiezen voor een politiek die verbindt.
Een politiek die wat van je vraagt, maar je nooit alleen laat.

Nederland wil het cynisme voorbij.
Nederland snakt naar een geloofwaardige benadering, naar een perspectief van hoop en vertrouwen.
Nederland hunkert ernaar om er samen de schouders onder te zetten.

Wij zetten daarop in.
Wij kiezen voor verbinding.
Want eendracht maakt macht.
Al eeuwen lang.
En samen staan we sterk.

Jazeker, wij zijn er klaar voor.
We gaan er op af.
En dat doen we samen.
Samen kunnen we meer!